

عنوان مقاله:

راهکارهای دستیابی به مسکن پایدار

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی مطالعات نوین مهندسی عمران، معماری، شهرسازی و محیط زیست در قرن 21 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

نادر نوروزی دیبا - کارشناس عمران، دانشگاه محقق اردبیلی

حسین قلی پور - کارشناس ارشد عمران سازه، دانشگاه محقق اردبیلی

خلاصه مقاله:

مسکن نزدیکترین فضای مرتبط با انسان است و انسان از قدیم تجارب رابطه خود با دیگران را در آن می آزماید و در واقع پیش زمینه ای برای ورود به اجتماع بزرگتر است. هدف از پایداری ماندگاری و تداوم می باشد. مسکن برای مفید واقع شدن در حقیقت باید بتواند در مقابل شرایط مختلف کارایی خود را از دست ندهد. طراحی پایدار، طراحی ای است که بتواند در دراز مدت با بهره گیری از قدرت انعطاف و سازگاری، مفید واقع شود و با کاربری های مختلف بتواند همساز گردد. برای ایجاد سکونتگاه های پایدار، پایداری نه تنها در مفهوم ادبیات غربی آن که مباحث انرژی، محیط زیست، اکولوژی، تکنولوژی بومی، کاهش آلودگی ها، ضایعات و مواد زائد، بازیافت مواد و مشارکت مردم را در بر می گیرد، در فرهنگ ما علاوه بر موارد مذکور، در معنایی وسیع تر، بستر تعالی انسان را مطرح می سازد. لذا از این زاویه ی نگرش، با توجه به تعامل کالبد رفتار های انسانی، ایجاد پایداری اجتماعی محقق می شود. در این مقاله از روش توصیفی تحلیلی خانه های تاریخی ایران از این باب مورد مطالعه قرار گرفته است تا به معماری گذشته این مرز و بوم با دیده باز نگریسته و از آن درس گرفته و پس زمینه های فکری آن را در معماری و فن ساختمان امروز به کار ببریم و سعی بر آن است که با استفاده از مباحث پایداری در حوزه طراحی خانه و با راهکارهای طراحی ارائه شده، همچنین با تاکید بر فرهنگ و معماری غنی ایرانی بتوان مجتمع های مسکونی متناسب با نیاز حال و آینده را گسترش داد، تعادل لازم را بین زندگی فردی و اجتماعی ساکنین ایجاد کرد و در نتیجه برای ارتقای سطح پایداری در معماری کشورمان تلاش نمود.

کلمات کلیدی:

مسکن، معماری پایدار، طراحی اقلیمی، معماری بومی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/952595>

